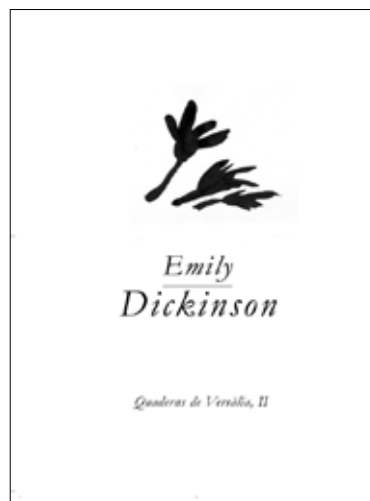

PAPERS DE VERSÀLIA

Quadern Emily Dickinson

Per al Sant Jordi d'enguany, Papers de Versàlia té prevista la publicació d'un nou llibre de la sèrie *Quaderns de Versàlia*. Després del primer, dedicat a Rainer Maria Rilke, aparegut el maig de 2011, aquest segon volum aplega treballs i poemes entorn de la gran poeta americana Emily Dickinson. S'hi presenten articles interpretatius de crítics tan reconeguts com ara Helen Vendler, Delfina Muschetti o Sam Abrams, entre d'altres; noves traduccions al castellà i al català de la mà de Montserrat Abelló, Dolors Udina, Rubén Martín i Carles Duarte, entre d'altres, així com un seguit de poemes inspirats en l'obra de la Dickinson. Com a mostra us en presentem tres, de diferents autors.

Papers de Versàlia — www.papersdeversalia.com

1776

Ningú sap per què poso
Guionets –
Ni per què algunes paraules
En Majúscules

Ah però tots podeu entendre
Per què parlo de la pols
Que un dia fou Homes i Dones

O per què de Ruïna sistemàtica
O de Tragèdia inacabada –

Allò que no entendreu és com
Sense haver sortit de casa
Em vaig avançar al meu temps

I mai no ho podreu saber
Mentre cregueu que l'Experiència
Vital ens educa – o bé que
Madurem amb viatges i lectures –

La Immobilitat
És la millor prova per a l'Ànima –
El Cos
Tant sí com no serà Pols

Josep Maria Ripoll

Los tulipanes de Emily Dickinson

VIII

*Like looking every time you please
In an abyss's face!*

Cada árbol es un abismo para el pájaro,
¿caso menos que esas fosas oceánicas
donde ninguna luz puede desovar?
El insecto se asoma al pozo oscuro de la arteria
en el animal despanzurrado sobre el campo
con la misma sensación de vértigo.
¿Entiendes por qué mirarnos a los ojos nos aterra?

Esteban Martínez

HE LLEGIT E.D.

1

Aigües amunt d'aquest poema aquàtic
no hi ha remors ni pors sinó silenci;
de cims deserts provenen els conceptes:
arrodonits, davallen vers la plana.
Sagna a desdir d'ençà que s'entafora
per un congost d'argiles i argelagues.
En el fondal del gorg, captius, s'agiten
els mots menuts que enxarxa la sintaxi.

Anton Carrera